

Előfizetési díj:

Vidékre, postán:
vagyhelyben, házhoz hordva:
Negyedévre . . . 1 frt. 50 kr.
Félévre . . . 3 " — "
Egész évre . . . 5 " — "
Megjelenik e lap hetenként
egyszer, Vasárnap.Előfizetési pénzek el-
fogadtatnak Gallia Fülöp
könyvkereskedésében Kec-
skeméten.

KECSKEMÉTI LAPOK.

Ismeretterjesztő hetilap.

Hirdetési díjak:

5 hasábos petit sor, egyszeri
hirdetésnél 5 kr.; — többszöri
vagy terjedelmes hirdetések-
nél árlengedés adatik.A nyilttérben való közle-
mény 3 hasábos soráért 10 kr.
számíttatik.Hirdetések elfogadtatnak Gal-
lia Fülöp könyvkereskedésében
Kecskeméten. — Hirdetések ezen-
kívül fölvetetnek még M. Z. e. s. l. e. s.
hirdetési irodájában. (Pest, Király-
útcza 60. sz.)

A mi közös iskolánk.

Merje most már valaki kétségbevonni, hogy mi nem vagyunk még megérve a 19-ik század uralkodó eszméire, s merje valaki tagadni, hogy mi nem tudtunk hevülni és lelkesülni az emberiség magasabb céljaiért és különösen a közmívelődésért! Büszkén verhetjük mellünket és rá mutathatunk közös iskolánkra, melyet rövid néhány hét alatt oly gyönyörűségesen — tönkretettünk, kiközösítettünk.

Hála istennek, ott vagyunk megint, a hol álltunk azelőtt; a közgyűlés megszavazta a kath. egyháznak az őt illető 6000 frtot is, ezzel a szent békekesség meg lett kötve. Csak azt a hibát követte el a közgyűlés, hogy a másik 6000 forintot meg egész ünnepélyességgel a protestáns egyháznak nem szavazta meg, mert ily módon formasierűleg jelezte volna a helyzetet, melyben a népoktatás ügye jelenleg létezik.

Létezik ugyan még most is a közgyűlésileg megválasztott közös iskolai iskolaszék, hanem oly együgyűnek még se tartson bennünket senki, hogy mi közös iskolának ösmerjük a protestáns egyház iskolai épületét, hová kizárólagosan protestáns felekezeti gyermekek járnak ugyanazon felekezeti tanítók elé; ez valósággal oly felekezeti iskola, mint akár a kath. és izr. népiskola. Ez állításunk ellen lehetne ugyan egyetmást felhozni, de mindaz e helyzetten mitsem változtatna, és az ellenkezőt bajosan lehetne állítani; csak az az abnormis állapot lépett be, hogy az egyik felekezet a város pénzéből jobban fizeti a tanítókat, mint a másik a hitfelekezetéből.

A dolog tehát voltaképen úgy áll, hogy megbukott nálunk a közös iskola.

Ha visszatekintünk az utóbbi hetekben történetekre, ha visszaemlékezünk az izgalmas küzdelmekre és keserű nyilatkozatokra, melyek a közös iskola ügyében keletkeztek, talán jobb lenne letenni a tollat és hallgatni, és nem szellőztetni szánandó állapotainkat, melyekből sehogysen tudunk kivergődni.

De mert nagyon fontos az ügy, és nemcsak úgy történetesen meggondolatlanul került szőnyegre, hanem belső szükségességénél fogva napirendünkben többé már ki nem törölhető: hozzá kell szólnunk, kutatunk és felderitenünk kell az okokat és tényezőket, melyek közreműködésével a közös iskola ügye oly szánandó véget ért.

Azt mondák, ez ügy a napirendről többé le nem szorítható; ezt senki kétségbe nem vonhatja, ki iskola ügyünket csak távolról ismeri is; csak egy vélemény van az iránt, hogy a népoktatás állapotán, mely senkit

kielégíteni nem tudott, egyedül a közös iskola intézménye által lehet segíteni és javítani, miután a felekezetek arra teljesen elégtelenek és képtelenek voltak. Ez meghaladott álláspont, mely fölött vitatkozásnak többé helye nincs; beismerték ezt a felekezetek magok is, és ennek tudatában készeknek nyilatkoztak a közös iskolába beolvadni.

És mindennek daczára a közös iskola megbukott!

Igenis megbukott, mert meg kell bukni a legszentebb ügynek is, ha nem az ügyet magát szolgáljuk, ha a célt szemelől tévesztve mellékindokok által engedjük magunkat vezetetni.

A közös iskola ügye abban a perczen, melyben a közgyűlés azt kezébe vette, veszve volt; kényes természeténél fogva nem tűrhette az abban uralgó, pártszenvédély durva érintését, és az őt környező ellenséges elemek behatása alatt, idegen földbe átültetett növényként elhalt. A közgyűlési többség győzelmi mámorában és hatalomteljének érzetében túltette magát minden tekinteteken, és az ügy szentsége fölé helyezte a pártszempontot. Rombolását azon kezdte, hogy baloldali iskolaszéket alakított, és ezen első menthetlen hibáját azzal tetézte, hogy abba oly képviselőket is választott be, kik e terhes köteleességekkel járó állásra semmi képességgel nem bírnak. Csoda-e, ha ezen fellépés minden higgadt és komoly gondolkodásában gyanút és aggodalmat keltett, mert méltán kérdezhető mindenki, mi köze a közös iskolának a baloldali politikához? és mily biztosítékot nyújt ilyen elemekből összeállított iskolaszék a tanügy emelésére nézve? És mintha ez még nem lenne elégséges, fel lett izgatva a felekezeti féltékenykedés és gyanúsítgatás. A róm. kath. egyház azon kérelme, hogy túlnyomó száma mellett is legalább fele számmal legyen az iskolaszékben képviselve, elég botorúl számba nem vétetett, mire e tekintélyes felekezet felháborodott közvéleménye minden további egyezkedést és ezzel együtt a közös iskolát határozottan visszautasította.

Ez a mi közös iskolánknak rövid és szomorú története, de melyből, ha fölőtte kissé gondolkodni akarunk, sokat tanulhatunk. Nevezetesen azt tanulhatjuk belőle: hogy sok szép dolog van még az ég alatt és föld fölött, mire mi itt Kecskeméten még nem vagyunk megérve, csak hogy ezt az éretlenséget ne keressük mindig a népnél, hanem másutt, sokkal magasabban. A nép mindig jó, csak félre ne vezessék, azért is mi nem a népet, hanem vezetőit kárhozzatjuk. Mivel tudják vagy akarják a köz-

gyűlési többség vezérférfiai azon goromba botlásukat, hogy egy közmívelődési kérdésbe a pártpolitikát csúszatták, kimenteni, ha csak azzal nem, hogy nem bírtak egy szép eszmének tiszta, magasabb légkörébe emelkedni, és hogy nem bírtak egy perczen is tisztulni a szenvedély földhöz ragadó porától?

Azt tanulhatjuk továbbá, hogy a t. képviselő uraknál nem találtatik meg kellő mértékben az önállóság, az önálló gondolkodás. Észreveszik nem ritkán, hogy most Péter vagy Pál furcsát beszélt, hanem hát a párt kedvéért jó lesz ha furcsa is.

Tisztelt uraim! tessék elhinni nem ily föltételekkel lettek a közgyűlésbe beválasztva, hanem azt várják önöktől, hogy férfiasan mindenki a lelkiismeretét kövesse.

Vagy azzal mentik magukat, a jobboldal sem cselekedett volna különben? Ez lehet, igaz is, de nagyon szomorú mentesség, és csak azt mutatják, hogy önök sem jobbak a deákné vásznánál.

Végre pedig azt a tanulságot vonhatják belőle a képviselők, hogy sokszor nem is elég az a többség valamely dolog keresztülvitelére, mert ha bizonyos esetekben nem tudnak a népnél bizalmat kelteni, ez oly gátat tud a többség elé vetni, mely előtt diadalmas menetében meg kellend állania.

Ezzel be is fejezhetnők e cikket, ha nem éreznők magunkat készíttve, hogy ez alkalommal még egyet megmondjunk, a mi nyomja lelkünket. Ne vádoljon bennünket senki indiscretióval, mert nyilt ülésben lett kimondva, a mire vonatkozni akarunk. A közös iskola tárgyalása alkalmával, nem is a két párt, mint inkább a két felekezet közt sok keserű szó váltatott, és midőn a róm. kath. felekezet számbeli többségére hivatkozott, a protestánsok részéről azzal válaszoltak, hogy a vagyon és értelem nállok találtatik többségben.

Erre nézve is jó lesz tisztába jönni.

Előre kijelentjük, hogy mi itt a legnagyobb tárgyilagossággal szólunk, nem szálunk síkra egyik felekezet mellett sem, szárazon csakis a tárgyhoz tartván magunkat. Annýt azonban mégis kimondhatunk, hogy mi nagy tisztelettel viseltetünk a protestantizmus irányában, és beismerjük annak szellemi kihatását az emberiség haladására és általában a felvilágosodás terjesztésére. Méltán kérdezhetjük tehát, mennyivel több tevékenységet mutathat fel e felekezet a népnevelés terén, a többi, jelesen pedig a kath. felekezetnél?

Ám lássuk, szóljanak a tények.

A prot. egyház mindig egyenlően osztozkodott a kath. egyházzal a közös iskola alapból, vagyis, tekintve a két felekezet

